

Σαράντα χρόνια η ίδια ιστορία

/ [Γενικά Θέματα](#)

Γιώργου Κυπριανού

Ταινίες. Αφιερώματα. Φωτογραφίες. Συναυλίες. Ποιήματα. Εδώ και σαράντα χρόνια. Κάθε Ιούλη κι Αύγουστο. Η ίδια ιστορία. Οι ίδιες μνήμες. Η ιστορία των διακοσίων χιλιάδων. Των χαμένων. Των νεκρών. Των ορφανών και πληγωμένων. Των βιασμένων εκκλησιών. Της βιασμένης και πάλι Ρωμιοσύνης.

Η θέαση όμως των πραγμάτων έχει αλλάξει από τότε. Οι καταστάσεις προβληματίζουν και συγχύζουν. Ο λογισμός επίμονος και ενοχλητικός. Τι να θρηνησεις και τι να πρωτοπονέσεις; Για τα χαμένα εδάφη ή για τη χαμένη μας συνείδηση; Για την προδομένη γη ή για την προδομένη μας ταυτότητα; Για τα μαύρα του πολέμου ή για τις σκοτεινές καρδιές; Για το δράμα της φυγής ή για το δράμα της επιβίωσης; Την εθνική ή την ηθική και κοινωνική συμφορά; Ποιόν να φοβηθώ περισσότερο και ποιόν να κατηγορήσω; Ποιός εχθρός είναι ο πιο απειλητικός και καταστροφικός; Ο αντικειμενικός ή ο υποκείμενος; Συνεχώς με πληγώνει ο λογισμός • Σε πόση κατάντια φέραμε τότε και τώρα την πατρίδα μας; Ποτέ ως τώρα δεν ένιωσα τόσο ντροπιασμένος. Και σίγουρα όχι από τους απέναντι. Αυτοί απλά μας υπενθυμίζουν την κατάντια μας. Τελικά καταφέραμε να τους κρατήσουμε μέχρι τη γραμμή. Περηφανευόμασταν για τη διάσωση της

υπόλοιπης γης μας, κρατούσαμε ως φυλακτό πολύτιμο την αναγνωρισμένη μας δημοκρατία. Όλα σε παρελθοντικό χρόνο. Ακόμα και αυτά είμαστε έτοιμοι να τα ξεπουλήσουμε. Οι οικιακοί είναι όντως κατά το αγιογραφικό οι πιο επικίνδυνοι εχθροί. Αποδειχθήκαμε ανίκανοι να διαχειριστούμε την όση μας απέμεινε εξωτερική ελευθερία. Με ποιο δικαίωμα και ποια αξιοσύνη επιμένουμε να διεκδικούμε την κατεχομένη; Σαράντα χρόνια κατεχόμενος ο βορράς. Σαράντα χρόνια κατεχόμενος και ο νότος. Ενώ κάποιοι άλλοι παραμένουν ελεύθεροι εδώ και σαράντα χρόνια εγκλωβισμένοι. Διότι πολύ απλά η ουσιαστική ελευθερία δεν καθορίζεται από συρματοπλέγματα και δικαιώματα.

Ουσιαστική είναι η εσωτερική ελευθερία, της ψυχής και της συνείδησης. Ελευθερία από τα πάθη και τις μικρότητες. Από τους τυχοδιωκτισμούς και τις ραδιουργίες, από τις λαγνείες και τις εγωπάθειες, από τις φιλαργυρίες και τις φιλοδοξίες. Ας προσδιορίσουμε επιτέλους τα αληθινά νοήματα των αξιών. Τι να την κάνω την ελευθερία των ορίων, αν δεν μπορώ να βάλω όρια στον εαυτό μου. Τι να διακηρύξω και να διεκδικήσω, όταν δεν μπορώ να διαφεντέψω τον προσωπικό μου κόσμο. Και για να καταλήξω κάπου. Μία είναι η αλήθεια της ιστορίας του τόπου μας, όσο κι αν εκνευρίζει ή ερεθίζει, μία είναι η ανάγκη των καιρών, το μήνυμα κάθε μαύρης επετείου, όσο κι αν κάποιοι μειδιούν, δείγμα κι αυτό της ηθικής και εθνικής μας έκπτωσης: Χριστός εστί η ελευθερία ημών. Χριστός εστί το ζητούμενο και ο καταζητούμενος. Διωγμένος και αποδιωγμένος ο Χριστός από τον χάρτη της ψυχής μας, αλίμονο, δεν θα πάψουμε να γυρεύουμε πατρίδες.

Πηγή: isagiastriados.com